

УДК 378:811.111

DOI: <http://doi.org/10.32589/2412-9283.42.2025.334922>

Мись Т. І.

tatyanamys@ukr.net

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-7582-8214>

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

Дата надходження 10.03.2025. Рекомендовано до друку 07.04.2025

ПРАКТИЧНІ ПИТАННЯ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛІЙСЬКОЇ І УКРАЇНСЬКОЇ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В ПОРІВНЯЛЬНОМУ АСПЕКТІ

Анотація. У статті розглянуто практичні питання врахування особливостей перекладу юридичної термінології, зважаючи на особливості англійської та американської юридичних терміносистем, виявлено специфіку кожної з цих терміносистем, що віддзеркалює національну культуру, до якої належить кожна терміносистема. Проаналізовано останні дослідження і наукові здобутки в даній галузі питання. Розглянуто роль іноземної мови як навчального предмета у зв'язку з необхідністю підготовки кваліфікованих фахівців, які знають не тільки свій фах, але й вміють працювати з іноземною літературою, проводити наукові дослідження, самостійно здобувати знання і творчо застосовувати їх у професійній діяльності, а також подано рекомендації викладачам перекладознавчих дисциплін. Під час роботи над дослідженням застосовано такі методи: аналіз, синтез, індукція, дедукція, як провідні і основні прийоми опису та систематизації матеріалу дослідження. Використано метод суцільної вибірки для згрупування лексичних одиниць англійської юридичної термінології у відповідні таблиці. За допомогою описового і порівняльного методу дослідження здійснено поділ юридичних термінів шляхом аналізу варіативності їх перекладу. Результати дослідження оформлено в таблицях і проілюстровано на прикладах перекладу універсальних політико-правових понять.

Ключові слова: юридична термінологія, терміносистема, іноземна мова, політико-правові поняття.

Mys T.

tatyanamys@ukr.net

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-7582-8214>

Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman

PRACTICAL ISSUES OF TRANSLATION OF ENGLISH AND UKRAINIAN LEGAL TERMINOLOGY IN A COMPARATIVE ASPECT

Abstract. Introduction. The modern expansion of international contacts in all spheres of human communication has caused a sharp increase in the need for specialists who have a user's command of a foreign language, which expands their field of activity. The role of a foreign language as an academic subject has especially increased at present due to the need to train qualified specialists who know not only their specialty, but who are also able to work with literature in a foreign language, conduct scientific research, independently acquire knowledge and creatively apply it in their professional activities. **Purpose.** The purpose of the article is to consider the peculiarities of the translation of legal terminology, taking into account the characteristics of the peculiarities belonging to the English and American legal terminology systems, to reveal the specifics of each of these terminology systems, which reflects the national culture to which each terminology system belongs. **Methods.** During the study the comparative method, descriptive method and the analytical method were used. **Results.** Considering the specifics and complexities of legal translation, it can be stated that when training specialists in the field of jurisprudence, the palm of

primacy must be given to a specialist who is more competent in the issue of special terminology, who is able to more successfully reflect the legal richness of the translated text. It can be argued that in science and practice there is not a single area of knowledge that could be studied and developed further without mastering special vocabulary. **Conclusion.** Growing demands of the modern market dictate completely different requirements for a specialist of today, without which it will be difficult to count on qualified work. The internationalization of the economy, the creation of joint ventures, the owners of which are representatives of different countries, and the mutual investment policy of recent years show that it is not enough for a modern specialist to master only their specialty, but knowledge of legal English is not just a priority, but vitally necessary.

Key words: legal terminology, terminology system, foreign language, political and legal concepts.

Постановка проблеми. Нині суттєво розширилося коло проблем, регульованих сферою міжнародних відносин. Ці проблеми стають все більш складними та різноманітними, оскільки вони безпосередньо пов'язані з питаннями безпеки, політичного та економічного співробітництва. У цих умовах істотно зросла роль висококваліфікованого перекладача, який не тільки володіє мовою оригіналу перекладу, а й знає всі тонкощі української мови та спеціальну термінологію, оскільки будь-яка помилка в торговому контракті чи інструкції з експлуатації складної техніки може призвести до багатомільйонних збитків. Таким чином, зросла й відповідальність викладача, завданням якого є сформулювати відповідні фахові компетентності у майбутнього перекладача. Водночас у міжнародному правовому полі та правових системах одних країн досі є поняття та концепції, які відсутні в правових системах деяких інших країн. Відмінності в нормативній базі правозастосовної практики деяких держав створюють певні труднощі для учасників міжнародних форумів та торгових угод насамперед при виборі мови та складанні тексту договору. Ці проблеми пов'язані з юридичною термінологією, і “каменем спотикання” нерідко стає спеціальна (юридична) термінологія, що показує специфіку правової системи будь-якої країни. Кожна мова відбиває особливості власної правової системи. Мова є втіленням духовності, традицій і звичаїв, системи цінностей та ідеології народу, який нею розмовляє. У кожній мові юридичні терміни, утім, як і терміни, що стосуються інших галузей знання, мають деякі відмінні особливості словотвору та вживання, що пов'язано з унікальністю мови, культури та наукових традицій кожної країни.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблему перекладу правових термінів та юридичних текстів досліджували Зінукова Н. В., Солодка А. К., Ляшук А. М., Мальком Харві, Пітер Шрот та інші. Зінукова Н. В. працювала над складанням та правильним перекладом ділової документації англійською мовою. Солодка А. К. вивчала особливості перекладу юридичних термінів, їхнє походження, відмінності і сфери вживання. Мальком Харві у своїх працях надав огляд основних труднощів юридичного перекладу та з'ясовував, чи виправдовують вони твердження, що це окрема категорія. Також звернув увагу на широке визначення юридичного перекладу, яке ставить під сумнів деякі загальноприйняті уявлення про притаманні йому труднощі. Пітер Шрот писав про недооцінювання труднощів під час перекладу юридичних термінів. Проблема юридичного перекладу, за його словами, повинна розглядатись, як окремий приклад проблеми перекладу загалом, лише потім особливі аспекти можуть бути виокремлені. Також зазначав, що юридичний переклад не може бути ідеальним з теоретичних і практичних причин, але юрист-практик може зменшити неточності. А от значних наукових розвідок з методики навчання перекладачів відповідним компетентностям на сьогоднішній час недостатньо.

Під час роботи над цим дослідженням застосовано такі методи: аналіз, синтез, індукція, дедукція як провідні і основні прийоми опису та систематизації матеріалу

дослідження. Використано метод суцільної вибірки для згрупування лексичних одиниць англійської юридичної термінології у відповідні таблиці. Також за допомогою описового методу і порівняльного методу дослідження здійснено поділ юридичних термінів з урахуванням моделі перекладу, типів вибраних лексичних одиниць шляхом аналізу варіативності перекладу.

Мета статті. Говорячи про юриспруденцію, слід підкреслити, що вона, як і будь-яка науково-галузева дисципліна, має свою специфіку в дослідженні предмета, пов'язану з неоднорідністю та історико-культурною мінливістю цього предмета, зумовлена множинністю паралельних систем спеціальної термінології. Саме тому, метою цієї статті є дослідити переклад української і англійської юридичної термінології з погляду порівняльного аспекту, а також виокремити схожі і відмінні риси, нюанси і варіанти перекладу, отримані результати зафіксувати в таблицях, показати їх методичні можливості для викладача перекладознавчих дисциплін.

Виклад основного матеріалу дослідження. Кваліфікований переклад юридичних документів вимагає тісної співпраці лінгвістів з експертами-юристами та фахівцями в конкретних галузях правової науки. Знання іноземної мови саме по собі не гарантує успішного перекладу кодексу, підручника чи монографії. Необхідні спеціальні знання з цієї науки, бо наукові терміни вимагають особливо точного перекладу. Найбільш адекватні варіанти перекладу актуальної лексики та нових термінів часто виникають у взаємодії спеціалістів та професійних перекладачів. Наприклад, англо-американська правова система передбачає, що сторони судового процесу повинні принести клятву на Біблії такого змісту: "Here's the truth, whole truth, but the truth, so help me God." – "Клянусь говорити правду, тільки правду і нічого, крім правди, хай допоможе мені Бог" (Schroth, 1986, с.50).

Відмінності між правовими системами сягають далекого історичного минулого, і розбіжності ці є і між світовими правовими системами, і між правовими системами країн, які входять до якоїсь однієї світової системи. Хоча Великобританія, США та інші країни входять в англо-американську правову систему, між правовими системами цих країн є відмінності. Наприклад, у політико-правовій системі Великобританії є елементи монархічної форми правління, у США – органи державної влади обираються в особі президента, конгресу та губернаторів, і ці особливості накладають відбиток на юриспруденцію, термінологію і навіть на мову права.

Перекладачам-практикам добре відомо про розбіжність термінологічних систем української, англійської (британський та американський варіанти) та французької мов. Значною проблемою є наявність кількох варіантів перекладу юридичних терміносистем, що пропонують різну інтерпретацію британських та американських термінів. Слід згадати, що за наявності цих особливостей впадає у вічі проблема термінологічної варіативності, суть якої в тому, що одні й ті самі терміни набувають різного значення в різних правових системах. У правовій системі США насамперед йде проголошення незалежності та прийняття Конституції і посилення ролі кодифікованого права, контроль судів за конституційністю законів та наявність кодексів, яких, наприклад, не знає англійське право, та багато інших явищ, що сприяли формуванню дуалістичної системи, подібної до англійської: прецедентне право у взаємодії зі статутним, за пріоритету прецеденту.

Перекладач правових текстів повинен мати певні фонові знання. У сучасних політико-правових реаліях нового порядку на чолі зі США особливого значення набуває розуміння специфіки американського права. Відмінності американської системи права та, насамперед, самостійність американського права накладають відбиток на юридичну мову, що описує реалії американської юридичної системи.

Характеристика цих особливостей, що належать до англійської та американської юридичних терміносистем, дозволяє виявити специфіку кожної із цих терміносистем, що відображає національну культуру, до якої належить кожна терміносистема. Це можна проілюструвати на прикладах варіантів перекладу універсальних політико-правових термінів в American and British English (див. таблицю 1).

Таблиця 1

Політико-правові терміни

Український варіант	British English	American English
Апеляційний суд	Court of appeal	Court of error
Одноосібний суддя	Single judge	Sole judge
Міністр внутрішніх справ	Home Secretary	Secretary of the Interior
Міністерство внутрішніх справ США	Foreign Office	State Department
Міністерство фінансів	Chancellor of the Exchequer	Secretary of the Treasury
Недоторканність	Privilege	Immunity
Суд у справах спадщини	Probate court	Surrogate court, Orphan court (in some States)
Небіжчик	Corpse	Cadaver
В'язниця	Gaol	Jail
кримінальне право	Crown Law	Criminal Law

У науковій літературі зазначається, що вияв екстралінгвальних чинників у терміносистемах різних мов може відрізнятися залежно від специфіки національно-культурного функціонування, від конкретно-історичних умов розвитку суспільства. Соціальні фактори розвитку юридичних терміносистем у державах з різним соціально-політичним ладом, переломлюючись у мовному субстраті, зумовлюють такі відмінності між подібними системами термінів різних мов, які не закладені в їхній мовній системі.

Ураховуючи теоретичну та практичну значущість дослідження історії розвитку та становлення світових правових систем і юридичної практики, що представляє цінність для правової думки, вчені-правознавці вирішили виділити новий напрям у науці права, яке отримало назву порівняльне правознавство, одна з цілей якого – вивчення законодавства різних країн і вироблення рекомендацій щодо вдосконалення національних правових систем з урахуванням досвіду розвинених країн. У науці права відома класифікація правових систем, за якою групу близькоспоріднених правових систем позначають терміном “правова сім’я”. Відповідно до найбільш загальноприйнятої класифікації виокремлюють такі правові сім’ї: загального права (англо-американська правова система), романо-германська правова система, мусульманську (мусульманське право) та інші групи. Класифікація залежить від різних критеріїв, наприклад таких: формально-юридичних, цивілізаційних, духовних, культурно-історичних, соціально-політичних. Перелік та ієрархія юридичних джерел права (форм права) традиційно розглядаються як основна відмінність між сім’єю загального права та романо-германського (Harvey, 2004, с.179).

Незважаючи на процес уніфікації міжнародних правових норм, деякі інститути та поняття, що вкорінилися протягом кількох століть, пов'язані з культурно-історичними традиціями різних країн, і в подальшому збережуться в їхніх правових системах. Мабуть, залишаться і проблеми юридичного перекладу, з якими зіштовхуватимуться під час перекладу юридичної термінології, що показує специфіку правових явищ, наявних у правових системах одних країн та інших. При перекладі юридичної термінології перекладачі з юридичної англійської іноді заходять у глухий кут через відсутність у зазначених правових системах необхідних відповідностей на понятійному рівні. Юридичний переклад – це основа порівняльного правознавства. Порівняльний аналіз пов'язаний з точністю юридичного перекладу. І якщо юридичний переклад не є перекладом як таким, тоді він перестає бути точним описом юридичного явища, а скоріше є спробою переінакшити або, точніше сказати, “переодягнути” термінологію однієї юридичної системи в костюм іншої. Найчастіше, якщо правові реалії в мові перекладу не збігаються й у мові перекладу немає відповідного еквівалента, вихідний термін доводиться перекладати описовим зворотом. Якщо ж відповідне поняття з тих чи тих причин відсутнє в якійсь мові, то застосовують описовий переклад, який найбільш універсальний. Його недолік полягає в тому, що описи виходять громіздкими та можуть значно збільшити обсяг перекладного тексту. Використання термінології сприяє точності в процесі комунікації, оскільки спеціальне слово або словосполучення нерідко містить інформацію, для передання якої знадобилося б кілька сторінок тексту.

Коли переклад роблять з рідної мови на нерідну, труднощі ще більше зростають. Викладачеві варто врахувати такі чинники: по-перше, зовсім не очевидно, що вихідний текст, усний чи письмовий, рідною мовою перекладача буде ним правильно зрозумілий. По-друге, навіть дуже добре володіючи іноземною мовою, перекладач не може бути впевнений у тому, що йому знайомі всі тонкощі вживання в даній конкретній сфері. Не знаючи правильного еквівалента вислову, що зустрівся йому, недосвідчений перекладач, особливо в разі дефіциті часу, що відводиться на переклад, використовує прямий переклад, сподіваючись, що загальний зміст висловлювання читач або слухач зможе вловити, зібравши воедино всі компоненти, що утворюють дослівний переклад. З цією ж проблемою стикаються і зарубіжні фахівці, які займаються перекладом кодексів, законів, юридичних документів та правової літератури.

Мета англійських еквівалентів – передання, наскільки це можливо, точного значення українського терміна англійською мовою та мінімізація плутанини, яка може виникнути додаваннями до вихідного значення терміна. Незважаючи на відмінності, що є між правовими системами, вони мають однойменні інститути та поняття, що позначаються однаковими, на перший погляд, юридичними термінами, але по суті за своїм значенням вони різняться, а іноді мають протилежне значення, що можна показати на прикладах. В англо-американському та українському законодавстві назви громадських об'єднань і суб'єктів господарювання виражаються єдиним словосполученням “афілійована особа”, тобто юридична особа та фізична особа як суб'єкт господарювання (Карчевський, 2013, с. 217).

Особливі проблеми в перекладачів виникають у зв'язку з відсутністю термінологічного апарату при перекладі правових понять та явищ, що існують у будь-якій одній правовій системі та відсутні в іншій. Найбільш переконливе свідчення того – поняття “affidavit”, “trust”, “довірче управління майном” та багато інших. Перші два належать до англо-американської правової системи, а третє – до

української. “Affidavit” – письмова урочиста заява, письмове свідчення (твердження про факт), дане під присягою. У афідевіті, подібно присязі, вживають клятвені дієслова, а особу, від якої походить афідевіт, попереджають про відповідальність за надання неправдивих даних (свідчень). Найширше використовується в країнах англо-американської системи права. Подібна заява повинна містити ім’я та адресу свідка, його підпис, а також підпис заяви офіційної особи, яка уповноважена державою на вчинення нотаріальних дій, наприклад нотаріуса (Дунаєвська, 2017, с. 28). У словниках з перекладу поняття “довірча власність” визначається так, як зазначено в таблиці (Англо-український словник юридичних термінів, 2004, с. 489–494) (див. таблицю 2).

Таблиця 2

Варіанти перекладу поняття “довірча власність”

Trust	1. Віра, довіра 2. Довірча власність 3. Розпорядження майном на засадах довірчої власності 4. Управління майном довірчим власником
Trust estate	1. Майно, що є предметом довірчої власності 2. Права довірчого власника 3. Права бенефіціарія
Trust property	1. Довірча власність 2. Майно, передане на управління довірчому власнику
Trust agreement	1. Договір про передачу майна іншій особі на відповідальне зберігання та управління

Довірча власність, або траст (від англ. *trust*), у загальному праві – це система відносин, за якої майно спочатку належить засновнику, передається в розпорядження довірчого власника, але прибуток з нього отримують бенефіціари. Засновник, який може одночасно бути і бенефіціаром і керуючим, у рамках спеціальної угоди передає належні йому цінності під контроль піклувальника, який зобов’язаний здійснювати з ними операції, що приносять бенефіціарам максимальний прибуток або відповідні дивіденди згідно з іншими інструкціям засновника. Кожен із названих учасників трастових відносин має певну правочинність власника, тобто кожен із новачків вважається суб’єктом права власності (Юридична енциклопедія, 1999, с. 359).

Наявність синонімічних парадигм – один із якісних показників багатства та живучості будь-якої мови як основоположного елемента культури кожного народу. Як показують приклади, наявність синонімічних рядів англійської юридичної лексики та відсутність їхніх аналогів в українській мові – явище досить поширене. Вони не тільки відрізняються в кількісному, а й переважають у якісно-змістовному плані. Шкала синонімів в іноземній мові ширша, ніж в українській. Одному терміну в мові оригіналу можуть відповідати кілька еквівалентів, обсяг значення термінів може розумітися по-різному, і певне поняття може бути відсутнім у мові перекладу.

На підтвердження цієї думки можна навести такі приклади: терміни *нерухомість*, *заповіт*, *заповідач*, *спадкоємець*, *рухоме майно* в англійській мові представлені кількома варіантами синонімів, кожен з яких має свою юридичну природу та конкретне призначення (див. таблицю 3).

Таблиця 3

Варіанти синонімів англо-українського перекладу юридичних термінів

Нерухомість	1. Real estate 2. Immovable property 3. Immovable things 4. Devise 5. Descent	4. Нерухоме майно (успадковане за заповітом) 5. Нерухоме майно (успадковане за законом)
Заповіт	1. Will 2. Testament	1. Заповіт (нерухомості) 2. Заповідальне розпорядження про відчуження рухомого майна
Заповідач	1. Bequeather 2. Devisor 3. Legator 4. Testate 5. Testator	1. Заповідач (рухомого майна) 2. Заповідач (нерухомого майна) 3. Заповідач (рухомого майна) 4. Заповідач (нерухомого майна) 5. Заповідач (нерухомого майна)
Спадкоємець	1. Devisee 2. Heir 3. Legatee 4. Next of kin	1. Спадкоємець нерухомості за заповітом 2. Спадкоємець нерухомості за законом 3. Спадкоємець рухомого майна за заповітом 4. Спадкоємець рухомого майна згідно із законом (найближчий родич, до якого переходить спадщина за відсутності заповіту)
Рухоме майно	1. Movable property 2. Movable things 3. Movables 4. Legacy 5. Distribution	4. Рухоме майно (успадковане за заповітом) 5. Рухоме майно (успадковане за законом)
Успадкування	1. Death estate 2. Descent 3. Heirdom 4. Inheritance 5. Inheriting 6. Succession	1. Успадкування 2. Передача (переказування, перехід) у спадщину 3. Спадщина (успадкування) 4. Нерухомість, що успадковується, загальне надбання 5. Успадкування 6. Успадкування, наступництво, правонаступництво, спадкоємність, наступність, порядок успадкування (держав), спадкове право, послідовний ряд передач правового титулу

Висновки і перспективи подальших розвідок. Перекладачі юридичної літератури, які не мають спеціальної юридичної освіти, опиняються в складній ситуації, оскільки, починаючи працювати з юридичними текстами, вони стикаються не тільки з повною розбіжністю української та британської (або американської) правових систем, але й з різним розумінням, з різною інтерпретацією одних і тих самих законів у межах навіть близьких правових систем, таких, наприклад, як у США та Канаді. Ураховуючи специфіку та складності спеціального перекладу, зокрема юридичного, можна констатувати, що при підготовці фахівців-перекладачів перевагу необхідно віддавати спеціалісту, більш компетентному в питанні спеціальної термінології, який може більш вдало відобразити правову насиченість перекладаного тексту. Фахівці певної предметної галузі, навіть ті, які володіють мовою неповною мірою, зазвичай розуміють суть юридичного тексту мовою оригіналу краще, ніж неспеціалісти в певній галузі. Можна стверджувати, що в науці та практиці немає жодної галузі знань, яку можна було б вивчати та розвивати, не володіючи

спеціальною лексикою. Тематика представленого дослідження має велике поле для опрацювання, отже й перспективи подальших розвідок будуть актуальні повсякчас.

ЛІТЕРАТУРА

- Ківалов, С. В. (Ред.), Олексєєв, М. Е. (Уклад.), Мізецька, В. Я. (ред.). (2004). *Англо-український словник юридичних термінів*. Юридична література.
- Дунаєвська, С. (2017). Дещо інший погляд на афідевіт. *Юридичний радник*, 2(92), 28–32.
- Зінуківа, Н. В. (2006). *Ділова документація англійською мовою: складання та переклад*. Дніпропетровський ун-т економіки та права.
- Карчевський, К. А. (2013). Порівняльно-правова характеристика поняття “афілійована особа”. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*, 1(60), 217–226.
- Солодка, А. К. (2023). Особливості перекладу юридичних термінів. *International science journal of education & linguistics*, 2(4), 68–74.
<https://doi.org/10.46299/j.isjel.20230204.09>
- Шемшученко, Ю. С. (Гол. редкол.). (1999). *Юридична енциклопедія: В 6 т. Т. 2 : Д-й*. Укр. енциклопедія ім. М. П. Бажана.
- Harvey, M. (2004). What's so special about legal translation? *Meta*, 47(2), 177–185.
<https://doi.org/10.7202/008007ar>
- Schroth, P. W. (1986). Legal translation. *The american journal of comparative law*, 34(1), 47–65.
<https://doi.org/10.1093/ajcl/34.suppl1.47>
- Wolff, L. (2011). Legal translation. In K. Malmkjaer, & K. Windle (Eds.). Oxford University Press. *The Oxford Handbook of Translation Studies* (1 ed.), 228–242.
<https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780199239306.013.0017>

REFERENCES

- Kivalov, S. V. (Red.), Olieksieiev, M. E. (Uklad.), Mizetska, V. Ya. (red.). (2004). *Anhlo-ukrainskyi slovnyk yurydychnykh terminiv*. Yurydychna literatura.
- Dunaievskaya, S. (2017). Deshcho inshyi pohliad na afidevit. *Yurydychnyi radnyk*, 2(92), 28–32.
- Zinukova, N. V. (2006). *Dilova dokumentatsiia anhliiskoiu movoiu: skladannia ta pereklad*. Dnipropetrovskiy un-t ekonomiky ta prava.
- Karchevskiy, K. A. (2013). Porivnialno-pravova kharakterystyka poniattia “afiliiiovana osoba”. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu vnutrishnikh sprav*, 1(60), 217–226.
- Solodka, A. K. (2023). Osoblyvosti perekladu yurydychnykh terminiv. *International science journal of education & linguistics*, 2(4), 68–74.
<https://doi.org/10.46299/j.isjel.20230204.09>
- Shemshuchenko, Yu. S. (Hol. redkol.). (1999). *Yurydychna entsyklopediia: V 6 t. T. 2 : D-y*. Ukr. entsyklopediia im. M. P. Bazhana.
- Harvey, M. (2004). What's so special about legal translation? *Meta*, 47(2), 177–185.
<https://doi.org/10.7202/008007ar>
- Schroth, P. W. (1986). Legal translation. *The american journal of comparative law*, 34(1), 47–65.
<https://doi.org/10.1093/ajcl/34.suppl1.47>
- Wolff, L. (2011). Legal translation. In K. Malmkjaer, & K. Windle (Eds.). Oxford University Press. *The Oxford Handbook of Translation Studies* (1 ed.), 228–242.
<https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780199239306.013.0017>

МУЗИЧНА ОСВІТА В КИТАЇ

УДК 378.4:78](510)

DOI: <http://doi.org/>

Peng Canxing

561472198@qq.com

ORCID ID: <http://orcid.org/0009-0009-2488-617X>

West Ukrainian National University Ternopil, Ukraine

Дата надходження 23.03.2025. Рекомендовано до друку 18.04.2025

RESEARCH AND PRACTICE ON THE TALENT CULTIVATION MODEL OF MUSIC EDUCATION MAJORS IN NORMAL UNIVERSITIES IN CHINA

Abstract. This study focuses on the talent cultivation model for music education majors in normal universities. The analysis of existing models reveals issues in areas such as training objectives, curriculum design, and teaching methods. The research finds that some universities place excessive emphasis on the cultivation of musical performance skills while neglecting the enhancement of educational teaching abilities and comprehensive qualities, making it difficult for graduates to competently perform in actual teaching work. In response to the aforementioned issues, this study proposes innovative strategies such as practice oriented education, interdisciplinary integration, leveraging modern technology, conducting diversified musical activities, and establishing social connections, aiming to improve the quality of talent cultivation in music education majors. Taking the China Conservatory of Music as an example, its “dual-focus, one-specialty with multiple skills” model for cultivating outstanding teachers has achieved remarkable results in practice. It not only enhances students’ professional skills and educational teaching abilities but also promotes their comprehensive and all-round development. Through a scientific effect evaluation mechanism, the validity and feasibility of this model have been verified, providing beneficial insights and references for other normal universities. This study emphasizes that talent cultivation for music education majors in normal universities should focus on the comprehensive development of students, actively exploring and practicing new talent cultivation models that meet the needs of the times to adapt to the rapid development of society and education.

Keywords: normal universities; music education majors; talent cultivation model; practice and innovation; interdisciplinary integration.

Пен Цаньсін

561472198@qq.com

ORCID ID: <http://orcid.org/0009-0009-2488-617X>

Західноукраїнський національний університет

ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА МОДЕЛІ РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ МУЗИЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ У ПЕДАГОГІЧНИХ УНІВЕРСИТЕТАХ КИТАЮ

Анотація: У статті представлено модель розвитку творчих здібностей студентів музичної освіти в педагогічних університетах Китаю. На основі глибокого аналізу наявних моделей виявлено проблеми, пов’язані з визначенням цілей навчання, розробленням навчальних програм і вибором методів викладання. Зокрема, дослідження засвідчило, що в окремих університетах надмірну увагу приділяють формуванню музично-виконавських навичок, водночас недостатньо уваги